

ZEER BIJZONDERE ERVARINGEN MET EEN VOLWASSEN

PYTHON MOLURUS BIVITTATUS-VROUW

*Joban Mavromichalis en Silvia Bloem,
Lage Heesweg 68, 5741 BN
Beek en Donk.*

In mei 1994 kwamen we in het bezit van een volwassen tijgerpython. Ze had een lengte van ongeveer 5 m, was 125 kg zwaar en had een diameter in het midden van haar lichaam van 50 cm. Toentertijd was ze slechts 7 jaar oud!

De vorige eigenaar had haar zes jaar eerder in een dierenzaak aangeschaft. De slang was toen één meter lang en zeer bijtlustig. Vanaf het eerste begin werd het dier zeer veelvuldig gevoerd. Zo at ze in één jaar bijvoorbeeld 40 konijnen, 12 cavia's en ook nog een handjevol kippen. De slang groeide dan ook perfect en ver-

Python molurus bivittatus

velde zes keer per jaar. Na drie jaar was ze al ruim 3 m en werd ze almaar dikker en tammer.

Op haar vijfde jaar was ze al gigantisch. Wij hebben in die periode en ook daarna zelf kunnen constateren, dat ze affectie voor haar eigenaar voelde. Wel bracht zo'n enorm dier 'kleine ongemakken' met zich mee bij het hanteren en verzorgen. Zo gebeurde het op een dag, dat de eigenaar het dier weer eens, net als vroeger, om zijn nek wilde hangen. Na enige tijd kreeg hij hevige pijn in zijn borst; tijdens een bezoek aan het ziekenhuis werd daarna geconstateerd, dat zijn ribben gekneusd waren.

Ook haar terrarium moest steeds aangepast worden. Als ze zin in beweging had, drukte ze het terrarium uit elkaar en kroop vrolijk rond door het huis. Na verscheidene ontsnappingen verordonneerde de Eindhovense politie dan ook, dat het terrarium en de

kamer waarin dit was ondergebracht, uitbraakvrij moesten zijn. Zo'n groot reptiel blijft tenslotte een risico.

De eigenaar beschouwde de grote slang ook echt als zijn troeteldier: Hij behandelde haar met een liefde en toewijding zoals we die zelden bij dierenliefhebbers hebben gezien. Het merkwaardigste voorval dat wij met eigen ogen hebben aanschouwd is wel het volgende: als de eigenaar

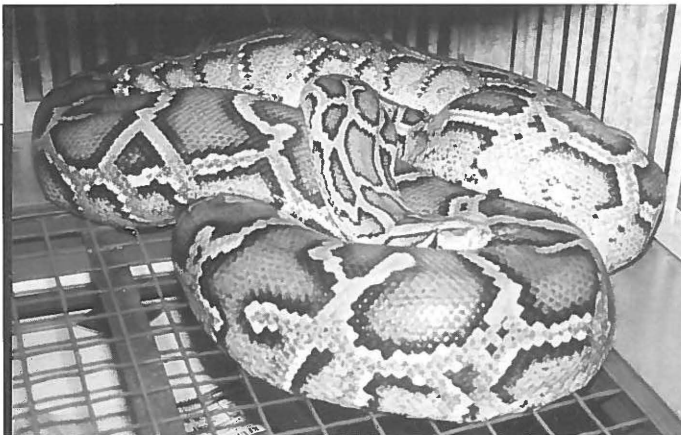

Photo by Marcel van der Voort

de slang over haar achterlijf krabde en over haar cloaca wreef, deed ze echt haar staart omhoog. Als iemand anders dit probeerde, had dit geen resultaat. Tegen andere mensen gedroeg ze zich agressief, begon ze te blazen en gooide ze met haar lichaam. De eigenaar daarentegen kon bij haar slapen zonder dat er ook maar iets gebeurde. Veel mensen in en om Eindhoven hebben dit alles met eigen ogen gezien.

Op een dag belde deze gelukkige slangebezitter ons. Na dertien kinderloze huwelijksjaren had hij te horen gekregen dat hij vader zou gaan worden. Vanaf dat moment begonnen de problemen - voor de slang. Door haar gewoonte om door het huis te kruipen zou zij zij een gevaar voor de toekomstige baby gaan betekenen. En dat de slang een reëel gevaar impliceerde, heeft de literatuur al vaak genoeg bewezen. Dus zat er niets anders op dan zo snel mogelijk een goed tehuis zoeken voor de slang, die inmiddels ruim 5 m lang en ongeveer 125 kg zwaar was.

Dierentuinen bleken - op één na - niet geïnteresseerd te zijn in het dier. Die ene wilde haar wel hebben, als hij haar even kwam brengen. Teleurgesteld hielpen we de eigenaar verder zoeken. We belden vier dierenzaken die slangen hebben; het hoogste bod was f 300,. Dit was toch wel erg schamel voor zeven jaar toewijding en verzorging. We kenden nog een pythontkweker - kweekt 180 jonge tijgerpythons per jaar - die mogelijk geïnteresseerd was in zo'n prachtig, gezond pythonvrouwtje. Hij vond haar echter te groot en te heftig, maar voor de handel was ze hem wel f 500, waard. Uiteindelijk wilde Serpo haar wel kopen voor een redelijke prijs. De hevig teleurgestelde eigenaar echter, wilde na al die vervelende ervaringen niet meer van haar scheiden en had er bijna zijn huwelijk aan gegeven.

Na lang wikken en wegen besloten we toen om het dier voor hem op te vangen. We deden hem de belof-

te haar nooit weg te doen. Met deze oplossing was hij erg gelukkig. Maar toen werden wij geconfronteerd met een aantal problemen: hoe vervoer je zo'n beest en hoe voorkom je dat ze tijdens het transport ontsnapt? Met drie man zijn we haar gaan ophalen, nog steeds geen idee hebbend wat voor een klus het zou worden om dit dier te vervoeren.

Met vieren hebben we haar uit het terrarium gehaald en naar beneden gesjouwd. Wat we toen uitgestrekt in de huiskamer zagen liggen, maakte een geweldige indruk op ons. De slang bleef erg rustig en liet zich goed hanteren. De eigenaar demonstreerde nogmaals hoe tam het dier was: hij opende haar bek om die te inspecteren, iets wat hij wekelijks deed. Uiteindelijk hebben we de tijgerpython in twee dubbele 2-persoons dekbedovertrekken gedaan en achter in een grote Citroën BX vervoerd. Thuis aangekomen hebben we eerst ruim twee uur met de slang op schoot gezeten. Ze was nog steeds erg rustig.

We hebben nu zelf een kooi ontworpen van bijna 2 x 2 m en ongeveer 1.8 m hoog. De spijlen zijn op twee cm van elkaar gelast en we hebben vloerverwarming aangebracht. We laten haar wekelijks drinken uit een emmer. Eten doet ze uitstekend. Zo at ze op een keer ruim 50 kg aan Vlaamse reuzen op. Na die proefneming voeren we haar wekelijks met Vlaamse reuzen. Nu we ruim twee jaar verder zijn hebben we zelf ervaren dat grote tijgerpythons hun verzorgers affectie en herkenning kunnen tonen; overigens hebben we zelf ook een bijzondere band met dit speciale dier. Jammer dat deze slangen nog vaak worden gekocht door mensen die niet beseffen hoe groot ze kunnen worden, iets wat uiteindelijk altijd slecht afloopt voor de slang. Zij wordt tenslotte gedumpt, hoe goed ze ook eet, hoe gezond ze ook is.